

TAM-OMGEVINGSPLAN TIJDELIJK WONEN BIJ AGRARISCHE BEDRIJVEN 2026
GEMEENTE HORST AAN DE MAAS

NOTA VAN ZIENSWIJZEN EN WIJZIGINGEN

Vastgesteld door burgemeester en wethouders van de gemeente Horst aan de Maas op 23 juni 2026.

1. INLEIDING

Het TAM-omgevingsplan 'Tijdelijk Wonen bij Agrarische Bedrijven 2026' vertaalt het gemeentelijk beleid voor huisvesting van werknemers in Horst aan de Maas naar het nieuwe omgevingsplan. Het plan streeft naar een evenwichtige aanpak waarbij de belangen van werknemers, omwonenden en agrarische ondernemers zorgvuldig worden meegewogen. Belangrijke uitgangspunten zijn kleinschaligheid, spreiding, huisvesting door werkgevers voor eigen personeel en duidelijke regels voor vergunningverlening. Het plan bevat een vergunningplicht voor kamerverhuur in bedrijfsgebouwen zodat huisvesting verantwoord en goed beheersbaar blijft.

Het TAM-omgevingsplan 'Tijdelijk Wonen bij Agrarische Bedrijven 2026' lag van 18 december 2025 tot en met 28 januari 2026 ter inzage als ontwerp TAM-omgevingsplan 'Huisvesting bij Agrarische Bedrijven 2026'. De zienswijzen hebben aanleiding gegeven om de redactie van de artikelen te wijzigen. Daarom is ook besloten om de naam van het TAM-omgevingsplan aan te passen zodat deze beter aansluit bij de inhoud van de planregeling.

2. ZIENSWIJZEN

Van de volgende (rechts)personen zijn zienswijzen ontvangen:

Nr.	Naam en adres	Datum ontvangst
1	Indiener zienswijze nummer 1 Start Home Rentals B.V	Ingekomen op 26 januari 2026
2	Indiener zienswijze nummer 2 Litjens Kwekerijen	Ingekomen op 26 januari 2026
3	Indiener zienswijze nummer 3 Plantenkwekerij de Kemp	Ingekomen op 27 januari 2026
4	Indiener zienswijze nummer 4 Grondexploitatie maatschappij Californië	Ingekomen op 27 januari 2026
5	Indiener zienswijze nummer 5 LLTB	Ingekomen op 28 januari 2026
6	Indiener zienswijze nummer 6 provincie Limburg	Ingekomen op 2 februari 2026
7	Indiener zienswijze nummer 7 Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten	Ingekomen op 16 januari 2026
8	Indiener zienswijze nummer 8 	Ingekomen op 19 januari 2026
9	Indiener zienswijze nummer 9 Van Gog Grubbenvorst Housing B.V. & Landbouwbedrijf van Gog B.V.	Ingekomen op 27 januari 2026

De zienswijzen zijn binnen de daarvoor gestelde termijn ontvangen. De zienswijzen worden daarom inhoudelijk behandeld.

In de tabel hieronder staat een samenvatting van de zienswijzen en onze reactie hierop. Vervolgens geven we de conclusie en de eventuele gevolgen voor het TAM-Omgevingsplan aan.

Nr.	Samenvatting	Beantwoording
1.1	Strijdig met vigerend beleid Het TAM-omgevingsplan is tegenstrijdig met het informatieve stuk van GS van provincie Limburg 'Integrale aanpak arbeidsmigratie Limburg 2025-2027', het thema 'wonen en leefomgeving' binnen de Provinciale Omgevingsvisie en de 'Regionale Structuurvisie Wonen Noord-Limburg'. Dit beleid is juist gericht op voldoende leefbare huisvesting voor arbeidsmigranten. Door het verbieden van huisvesting van arbeidsmigranten anders dan bij agrarische bedrijven, wordt het huisvesten van arbeidsmigranten juist ernstig beperkt. Een verbod voor het algehele gemeentelijke gebied is vergaand en niet dynamisch én flexibel. In de onlangs vastgestelde Omgevingsvisie Horst aan de Maas 2040 komt naar voren dat arbeidsmigranten een cruciale rol spelen voor de lokale economie, niet enkel in de agrarische sector. Door krapte op de arbeidsmarkt neemt juist het aantal arbeidsmigranten toe en daarmee ook de woningvoorraadbehoefte van arbeidsmigranten, zoals blijkt uit de Structuurvisie Horst aan de Maas.	Het TAM-omgevingsplan richt zich alleen op de agrarische sector. Tegelijkertijd is er in Horst aan de Maas ook behoefte aan huisvesting voor werknemers in andere sectoren. Hoewel er beleidsmatig ruimte is om hier in specifieke gevallen medewerking aan te verlenen, ontbreken op dit moment de ruimtelijke kaders om dit goed te kunnen beoordelen. Hiervoor dienen eerst duidelijke economische keuzes gemaakt te worden in een omgevingsprogramma 'Economie'. Die keuzes kunnen vervolgens worden vertaald naar ruimtelijke kaders, zodat ook andere sectoren op een verantwoorde manier kunnen bijdragen aan de huisvesting van werknemers. <u>Bouwsteen 'Huisvesting arbeidsmigranten bij agrarische bedrijven 2026'</u> De agrarische sector wordt getypeerd door seizoensgebonden werkzaamheden. Daardoor bestaat er binnen de agrarische sector behoefte aan een specifiek type huisvesting waar dit TAM-omgevingsplan kaders voor biedt. Om tot kwalitatief betere huisvesting te komen heeft de gemeente Horst aan de Maas de beleidsafweging gemaakt om werkgevers meer verantwoordelijkheid te geven bij het huisvesten van werknemers. Solitaire huisvestingslocaties waar geen binding is tussen de werkgever en de werknemers zijn niet meer gewenst. Het beleid van de gemeente is erop gericht dat werknemers die het jaar rond binnen de gemeente Horst aan de Maas werkzaam zijn in reguliere woningen worden gehuisvest. Het TAM-omgevingsplan 'Woningdelen Horst aan de Maas 2026' biedt mogelijkheden voor de huisvesting van werknemers in reguliere woningen. <u>'Integrale aanpak arbeidsmigratie Limburg 2025-2027'</u>

		De integrale aanpak arbeidsmigratie Limburg 2025-2027 is uitdrukkelijk gericht op het tegengaan van misstanden bij kwetsbare arbeidsmigranten. De integrale aanpak ziet niet op een ongereguleerde toename van huisvesting voor arbeidsmigranten, maar op meer kwalitatief betere en duurzame huisvesting. <u>'Provinciale Omgevingsvisie Limburg 2021'</u> De indiener merkt terecht op dat de Provinciale Omgevingsvisie Limburg 2021 (hierna: POVI) benoemt dat de provincie Limburg waar nodig met ondernemers ruimte maakt voor arbeidsmigratie met leefbare huisvesting voor tijdelijke internationale werknemers en goede integratie van 'nieuwe Limburgers'. Maar dat is niet het enige belang dat onderdeel is van het provinciale beleid. De POVI vermeld specifiek voor de regio Noord-Limburg dat aandacht moet worden besteed aan: <i>"Een waardige en passende huisvestingsstrategie voor de (tijdelijke) internationale werknemers, die in de pas moet lopen met de keuzes voor de economische focus van de regio. De maatschappelijke acceptatie en het aanpakken van de maatschappelijke effecten verdient hierin expliciet aandacht."</i> Het TAM-omgevingsplan is een regeling voor een gebalanceerde en passende tijdelijke huisvesting van werknemers bij agrarische bedrijven binnen de gemeente Horst aan de Maas. Het TAM-omgevingsplan is opgesteld in lijn met de integrale aanpak arbeidsmigratie Limburg 2025-2027 en de POVI. <u>'Regionale structuurvisie Wonen Noord-Limburg'</u> De Regionale Structuurvisie Wonen Noord-Limburg, waar de indiener naar verwijst, is op 8 september 2020 ingetrokken door de raad van de gemeente Horst aan de Maas. Wat de indiener daarover aanvoert wordt dus niet bij het TAM-omgevingsplan betrokken. Het TAM-omgevingsplan is getoetst aan het geldende beleid op het moment van totstandkoming. Als zich beleidswijzigingen voordoen tussen de terinzagelegging en vaststelling wordt het TAM-omgevingsplan daarop aangepast.
--	--	---

		<u>‘Omgevingsvisie Horst aan de Maas 2040’</u> De Omgevingsvisie Horst aan de Maas 2040 bevat geen beleidskeuzes over de huisvesting van arbeidsmigranten. De Omgevingsvisie Horst aan de Maas 2040 vermeldt ten aanzien van de huisvesting van arbeidsmigranten dat het beleid wordt herzien. Het nieuwe beleid over de huisvesting, leefomstandigheden en integratie van arbeidsmigranten is opgenomen in de ‘Bouwsteen Huisvesting Arbeidsmigranten bij Agrarische Bedrijven 2026’. In de nieuwe beleidslijn maakt de gemeente keuzes over de verschillende vormen van huisvesting. Het TAM-omgevingsplan vormt de juridische doorvertaling van de Omgevingsvisie Horst aan de Maas 2040 en de bouwsteen Huisvesting van Arbeidsmigranten bij Agrarische Bedrijven 2026. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
1.2	Regulering arbeidsmigranten huisvesting Indiener erkent de noodzaak van regulering van arbeidsmigranten huisvesting, maar pleit tegen algemeen verbod. Verzocht wordt om alternatieven regulering toe te passen voor arbeidsmigranten huisvesting. Indiener stelt dat het voorgestelde TAM-omgevingsplan discriminerend is door alleen huisvesting bij agrarische bedrijven toe te staan. Hierdoor zou dit omgevingsplan leiden tot afhankelijkheid van werkgever. In artikel 6 ‘Overgangsrecht gebruik’ wordt verwezen naar artikel 7.1 dat niet lijkt te bestaan.	<u>Alternatieve regulering</u> In het (voorheen) geldende ‘Parapluplan Internationale werknemers Horst aan de Maas 2021’ werd de huisvesting van arbeidsmigranten toegestaan in bestaande woningen binnen de kernen (binnen de gestelde voorwaarden). Voor andere locaties gold een vergunningplicht waarbij een tijdelijke omgevingsvergunning kon worden verleend als aan de gestelde voorwaarden was voldaan. In de uitvoering werd duidelijk dat deze voorwaarden voor meerdere interpretaties vatbaar waren en definities ontbraken. Het voorliggende TAM-omgevingsplan is naar aanleiding van de zienswijzen aangepast. Het algemeen verbod op de huisvesting van arbeidsmigranten dat in het ontwerp was opgenomen is komen te vervallen. In het aangepast ontwerp TAM-omgevingsplan ‘Woningdelen Horst aan de Maas 2026’ is als algemene regel gesteld dat dat een woning

		bewoond mag worden door maximaal één huishouden. Dat plan biedt de mogelijkheid een woning te delen. Het voorliggende TAM-omgevingsplan bevat een vergunningplicht voor het gebruiken van een bedrijfsgebouw voor kamerverhuur. <u>Discriminerende planregeling</u> De planregels maken geen onderscheid naar nationaliteit of vestigingsplaats. De planregels laten uitsluitend tijdelijk wonen toe bij het agrarisch bedrijf voor personen die bij dat bedrijf werkzaam zijn. Het benoemen van activiteiten en het zo nodig specificeren van de bijbehorende regels per type bedrijf is inherent aan planologie en op geen enkele wijze discriminerend. <u>Afhankelijkheid van de werkgever</u> De adviezen van het ‘Aanjaagteam bescherming arbeidsmigranten’ (Commissie Roemer) zijn de basis van het beleid voor de huisvesting van arbeidsmigranten. Daar maakt de raad één uitzondering op, namelijk het uitgangspunt 'scheiden van wonen en werken'. Volgens de raad verkleint dit de afhankelijkheid tussen arbeidsmigrant en werkgever niet. De raad gelooft in de verantwoordelijkheid van ondernemers én in een stevige aanpak als je die verantwoordelijkheid niet neemt. Wonen en werken worden op een contractueel niveau echter wel van elkaar gescheiden. <u>Foutieve verwijzing</u> De nummering van de planregels wijzigt in het aangepaste ontwerp. In het ontwerp van de planregeling werd abusievelijk verwijzen naar artikel 7.1, waar dit artikel 6.1 had moeten zijn. Deze onbedoelde foutieve verwijzing wordt bij de vaststelling van het TAM-omgevingsplan hersteld. De ingebrachte zienswijze wordt door het gemeentebestuur gewaardeerd. De zienswijze leidt tot aanpassingen van het TAM-
--	--	--

		omgevingsplan. Artikel 4 uit het ontwerp TAM-omgevingsplan komt te vervallen en de redactie van artikel 5 wordt gewijzigd. De artikelen worden vervolgens vernummerd.
1.3	Ondeugelijke motivering. De indiener stelt dat het TAM-omgevingsplan onvoldoende onderbouwd wordt waarom er wordt afgeweken van provinciale en regionale visies. Volgens indiener geeft het TAM-omgevingsplan onvoldoende motivatie voor algemeen huisvestingsverbod van arbeidsmigranten in het gehele gemeentelijke gebied van Horst aan de Maas.	Het TAM-omgevingsplan vormt de juridisch bindende uitwerking van het nieuwe beleid van de gemeente Horst aan de Maas voor de huisvesting van arbeidsmigranten. In de beantwoording onder 1.1 is reeds toegelicht dat het TAM-omgevingsplan niet afwijkt van het provinciale c.q. regionale beleid. In de beantwoording onder 1.2 is reeds toegelicht dat het algemeen huisvestingsverbod van arbeidsmigranten is komen te vervallen. De plantoelichting wordt in lijn gebracht met de wijzigingen zoals besproken onder 1.2. De ingebrachte zienswijze wordt door het gemeentebestuur gewaardeerd. De zienswijze leidt tot aanpassingen van de toelichting op het TAM-omgevingsplan.
1.4	Specifiek perceel Kuilveld 1-3, Grubbenvorst Verzocht wordt het perceel Kuilveld 1-3 te Grubbenvorst in het plan te bestemmen voor kamerverhuur ten behoeve van arbeidsmigranten. Aangezien het binnen het provinciaal en regionaal beleid past en dit perceel sinds 1 juli 2013 al gebruikt wordt op deze wijze.	Het college heeft op 9 december 2011 een omgevingsvergunning verleend voor het huisvesten van arbeidsmigranten op het perceel Kuilveld 1-3 te Grubbenvorst. Deze omgevingsvergunning is in heroverweging naar aanleiding van een bezwaarschrift door het college gehandhaafd. De omgevingsvergunning is voor onbepaalde tijd verleend. De omgevingsvergunning die is verleend voor het perceel Kuilveld 1-3 blijft van kracht na de vaststelling van voorliggend TAM-omgevingsplan. De activiteiten van de indiener van de zienswijzen op het perceel Kuilveld 1-3 Grubbenvorst worden niet geraakt door de vaststelling van voorliggend TAM-omgevingsplan. De omgevingsvergunning is namelijk verleend voor onbepaalde tijd. De omgevingsvergunning van 9 december 2011 blijft van kracht na de vaststelling van voorliggend TAM-omgevingsplan.

		De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
1.5	Hardheidsclausule moet worden opgenomen De indiener geeft aan dat er geen hardheidsclausule is opgenomen in het omgevingsplan. Verzocht wordt om deze toe te voegen om onredelijke gevolgen van strikte handhaving te voorkomen.	Het omgevingsplan kent wettelijk gezien geen zelfstandige hardheidsclausule. Omdat de Omgevingswet andere juridische instrumenten en flexibiliteitsbepalingen biedt om maatwerk te leveren heeft de wetgever dit overbodig geacht. Een omgevingsplan moet rechtszekerheid bieden. Daarvoor moeten de planregels duidelijk en ongeclausuleerd geformuleerd zijn. Onder de Omgevingswet zijn verschillende manieren om af te wijken van de regels in het omgevingsplan. De raad is van mening dat onredelijke gevolgen van handhaving juist worden voorkomen door het stellen van duidelijke beoordelingsregels voor vergunningverlening. Dat maakt de beoordeling van initiatieven toetsbaar en biedt rechtszekerheid. In het TAM-omgevingsplan zijn een vergunningplicht en beoordelingsregels opgenomen voor kamerverhuur in bedrijfsgebouwen. Het systeem van de Omgevingswet biedt de mogelijkheid om van het omgevingsplan af te wijken door middel van een buitenplanse omgevingsplanactiviteit. De maatstaf hiervoor is een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Het college van burgemeester en wethouders heeft de beleidsregel 'Tijdelijk Wonen bij Agrarische Bedrijven 2026' vastgesteld die voorwaarden stelt voor en invulling geeft aan de bevoegdheid om een buitenplanse omgevingsplanactiviteit te verlenen. Deze beleidsregel bevat een hardheidsclausule. Daarop kan een beroep worden gedaan als toepassing van de beleidsregel door bijzondere omstandigheden nadelige gevolgen heeft voor een belanghebbende die niet in verhouding staan tot het doel van de beleidsregel.

		De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
2.1	Huisvesting bij hoofd- en nevenvestigingen Het huidige TAM-omgevingsplan staat huisvesting uitsluitend toe bij de hoofdvestiging van een bedrijf. Indien er wordt gegeven aan dat agrarische bedrijven vaak uit meerdere locaties bestaan en pleit voor mogelijkheid tot huisvesting bij nevenvestigingen, zodat de meest geschikte locaties benut kunnen worden.	Het TAM-omgevingsplan richt zich op kleinschalige huisvesting van werknemers op maximaal één bedrijfslocatie. Als een initiatief groter is (meer personen of meerdere locaties), kan dit door middel van een buitenplanse omgevingsplanactiviteitvergunning (BOPA). De beoordelingsregels voor de OPA en BOPA zijn gericht op goede en passende huisvesting in balans met een goede leefomgeving. Zo houdt de gemeente grip op de kwaliteit van de huisvesting en de leefbaarheid in de omgeving. Bij de vergunningverlening op grond van het omgevingsplan heeft het college van burgemeester en wethouders geen afwegingsruimte. Als een initiatief voldoet aan de beoordelingsregels voor een omgevingsplanactiviteit moet de omgevingsvergunning worden verleend. Het ongelimiteerd huisvesten van werknemers bij hoofdvestigingen en nevenvestigingen van agrarische bedrijven acht de gemeenteraad niet in overeenstemming met een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. In tegenstelling tot wat de indiener aanvoert is het niet zo dat huisvesting uitsluitend toegestaan wordt bij de hoofdvestiging van agrarische bedrijven. Artikel 4, lid 2 onder b van de planregels biedt de mogelijkheid om huisvesting te realiseren bij maximaal één nevenvestiging, als dit ter plaatse van een hoofdvestiging van uit ruimtelijke en/of bedrijfseconomische redenen niet mogelijk is. Bovendien kan een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit aangevraagd worden als een agrarische ondernemer huisvesting ter plaatse van de hoofdvestigingen én nevenvestiging, of ter plaatse van meerdere nevenvestigingen wenst. Een dergelijke aanvraag wordt beoordeeld volgens de beleidsregel 'Tijdelijk Wonen bij Agrarische Bedrijven 2026'.

		Het beleid van de gemeente Horst aan de Maas biedt dus de gevraagde flexibiliteit om de meest geschikte locaties voor de tijdelijke huisvesting van werknemers bij agrarische bedrijven te benutten. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
2.2	Gebruik van bestaande bedrijfsgebouwen en agrarische woningen Het plan beperkt huisvesting tot bestaande bedrijfsgebouwen, terwijl agrarische bedrijfswoningen niet duidelijk worden meegenomen en plattelandswoningen expliciet worden uitgesloten. De huidige definities zijn te beperkt, waardoor een groep werknemers wordt uitgesloten. Indiener verzoekt expliciet dat kleinschalige, kwalitatief goede huisvesting ook in agrarische woningen en plattelandswoningen mogelijk wordt gemaakt, mits woon- en leefklimaat goed blijft.	Een bedrijfswoning maakt onderdeel uit van de bedrijfsgebouwen zoals blijkt uit het begrip bedrijfswoning in artikel 2 Aanvullende begripbeplainingen. De huisvesting van werknemers binnen de bedrijfsvoering van een agrarische bedrijf is hiermee toegestaan ter plaatse van een bedrijfswoning volgens artikel 4, lid 2 van de planregels als aan de voorwaarden uit dat artikellid wordt voldaan. De planregels en de bijbehorende definities sluiten plattelandswoningen, kampeermiddelen en stacaravans bewust uit als verblijfsobjecten waar werknemers gehuisvest mogen worden. Een plattelandswoning heeft namelijk geen functionele binding meer met het agrarische bedrijf en ligt meer op de weg richting reguliere bewoning. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
2.3	Nieuwbouw en nieuwe huisvestingslocaties Het omgevingsplan maakt onduidelijk wat wordt verstaan onder een nieuwe huisvestingslocatie en of omvorming van bestaande woningen hiervonder valt. Indiener verzoekt verduidelijking en stelt dat kwalitatief goede kleinschalige huisvesting in bestaande gebouwen of woningen niet automatisch als “nieuw” moet worden gezien met strengere regels tot gevolg.	De mogelijkheid om op grond van dit TAM-omgevingsplan door middel van een OPA huisvesting van werknemers toe te staan is beperkt tot agrarische bedrijfsgebouwen bij de hoofdvesting van een agrarisch bedrijf (art. 4, lid 2, onder a). Onder voorwaarden is het mogelijk huisvesting toe te staan bij een nevenvestiging in plaats van bij een hoofdvesting (art. 4, lid 2, onder b). De regels van het TAM-omgevingsplan zijn van toepassing wanneer een agrarische bedrijfswoning wordt gewijzigd naar een huisvestingslocatie

		voor werknemers binnen de bedrijfsvoering van het agrarisch bedrijf. Dit geldt echter niet wanneer een werknemer met zijn gezin, die een functionele binding met het agrarische bedrijf heeft, de agrarische bedrijfswoning bewoont. In dat geval valt het gebruik van de agrarische bedrijfswoning onder de regels van het bestemmingsplan 'Buitengebied Horst aan de Maas', opgenomen in het tijdelijk deel van het Omgevingsplan Horst aan de Maas.
2.4	Woon- en leefklimaat Indiener benadrukt dat een goed woon- en leefklimaat kan worden gerealiseerd nabij agrarische bedrijven en dat dit maatwerk per locatie vereist. Het is onterecht om op voorhand aan te nemen dat er een slecht woon- en leefklimaat is in het geval een perceel een agrarische bestemming heeft. Het huidige spuitzonebeleid mag het realiseren van huisvesting niet onnodig beperken en toetsing moet aansluiten bij wettelijke normen en niet op basis van eigen gemeentelijke criteria.	De planwetgever moet bij het vaststellen van het TAM-omgevingsplan beoordelen of sprake is van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Dat vraagt om een locatiegerichte benadering waarbij verschillende activiteiten – zoals huisvesting van werknemers, de bedrijfsvoering van omliggende bedrijven en het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen – worden afgewogen. De planwetgever is het met de indiener eens dat de beoordeling van het woon- en leefklimaat maatwerk per locatie vereist. Het college van B en W moet bij vergunningverlening op grond van het TAM-omgevingsplan verschillende omgevingsaspecten beoordelen. Deze omgevingsaspecten worden getoetst aan landelijke instructieregels en lokaal beleid. De planwetgever is het niet met de indiener eens dat op voorhand er vanuit wordt gegaan dat geen sprake is van een goed woon- en leefklimaat nabij agrarische bedrijven. Daar waar uit landelijke wet- en regelgeving of jurisprudentie kaders volgen past de gemeente Horst aan de Maas deze toe. De rechtspraak ten aanzien van spuitzonering biedt de gemeente Horst aan de Maas niet de mogelijkheid om 'de kans dat gespoten wordt in een straal van 50 meter' bij haar afweging te betrekken. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.

2.5	Toepassing van SNF-richtlijnen Indiener pleit voor aansluiting bij de SNF-richtlijnen om eenduidigheid te waarborgen. Afwijkende regels hoeven niet van toepassing te zijn. Daarnaast verzoekt de indiener om te onderzoeken of huisvesting op basis van de AKF tot de mogelijkheden behoort.	Het TAM-omgevingsplan bevat een aantal voorwaarden die strenger zijn dan de SNF-normen. Het gaat om de volgende punten: ■ een minimale woonoppervlakte van 15 m² GBO per persoon; ■ een minimale oppervlakte voor slaapkamers; en ■ minimaal 5 m² buitenruimte per persoon. De eis van 15 m² per persoon en de minimale oppervlakte voor slaapkamers komen uit de aanbevelingen van de Commissie Roemer (Aanjaagteam Bescherming Arbeidsmigranten). De provincie Limburg heeft deze aanbevelingen overgenomen in de Integrale aanpak arbeidsmigratie Limburg 2025-2025 'Waardig werken en wonen'. Deze regels gelden daarom al in de hele regio. De gemeenteraad moet zich ook houden aan de instructieregels van de provincie Limburg. In de Omgevingsverordening (artikel 12.11) staat dat de gemeente bij het vaststellen van een omgevingsplan rekening moet houden met de SNF-normen. Omdat de normen in dit plan strenger zijn, kan huisvesting op basis van alleen het AKF-keurmerk niet worden toegestaan. De eis voor een multifunctionele buitenruimte is een aanvulling op de SNF-normen en de aanbevelingen van de Commissie Roemer. De gemeente vindt deze buitenruimte belangrijk voor een goede inpassing van huisvesting in de omgeving. Met goede voorzieningen kunnen werknemers prettig op de locatie verblijven. Dit helpt om overlast voor de omgeving te voorkomen. De gemeente vindt deze eis ook redelijk. Bij agrarische bedrijven is meestal voldoende buitenruimte aanwezig. Bij het opstellen van de regels voor kamerverhuur in bedrijfsgebouwen heeft de gemeente een zorgvuldige afweging gemaakt. Daarbij is gekeken naar de belangen van agrariërs, werknemers en omwonenden.
-----	--	--

		Dit heeft geleid tot de voorwaarden in artikel 4, lid 2 van het TAM-omgevingsplan. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
2.6	Het TAM-omgevingsplan stelt parkeren op eigen terrein verplicht Indiener stelt dat bij huisvesting in agrarische woningen dit ook op het nabijgelegen bedrijventerrein moeten kunnen, zodat tuinen of andere voorzieningen niet opgeofferd hoeven te worden.	De hoofdregel dat parkeren op eigen terrein plaatsvindt is overgenomen uit het geldende parkeerbeleid van de gemeente Horst aan de Maas. Op grond van dit beleid geldt er een parkeernorm van 0,7 parkeerplaats per werknemer. Voor de vergunningverlening op grond van het TAM-omgevingsplan zijn dus op basis van maximaal 20 werknemers maximaal 14 parkeerplaatsen per huisvestingslocaties benodigd. De planwetgever merkt op dat over het algemeen voldoende ruimte bij agrarische bedrijven aanwezig is voor het realiseren van deze parkeerplaatsen. Het is niet aannemelijk dat een tuin opgeofferd moet worden ten behoeve van parkeerplaatsen wanneer de huisvesting van werknemers in een agrarische bedrijfswoning plaatsvindt. De planwetgever vindt het bij de huisvesting van werknemers niet wenselijk om op een andere locatie in de parkeerbehoefte te voorzien en houdt dus vast aan de hoofdregel uit de 'Nota parkeernormen' van de gemeente Horst aan de Maas. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
2.7	Verzoek tot geen strikte uniforme regels Verzocht wordt om ongewenste cumulatie van huisvestingsplekken per initiatief en per locatie te beoordelen, in plaats van via strikte uniforme regels.	Vanwege de beperkte omvang van huisvesting die op grond van dit TAM-omgevingsplan mogelijk is wordt aangenomen dat dit plan niet leidt tot ongewenste cumulatie. De planwetgever is met de indiener eens dat de beoordeling van ongewenste cumulatie per concreet geval plaats moet vinden.

		Bij de vergunningverlening voor een buitenplanse omgevingplanactiviteit op grond van de beleidsregel vindt de beoordeling van ongewenste cumulatie per initiatief en per locatie plaats De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
2.8	Verzoek tot onderzoeken noodzaak extra kosten Indiener vraagt zich af of de huidige toeristenbelasting de kosten al niet voldoende dekken. Verzocht wordt aan de gemeente om voordat de toeristenbelasting verhoogd wordt eerst te onderzoeken of arbeidsmigranten daadwerkelijk leiden tot extra kosten leiden voordat de toeristenbelasting verhoogd wordt.	Het heffen van toeristenbelasting ligt buiten de reikwijdte van 'een evenwichtige toedeling van functies aan locaties'. De zienswijze van de indiener raakt dus niet aan het TAM-omgevingsplan. De toeristenbelasting wordt vastgesteld in de 'Verordening op de heffing en invordering van toeristenbelasting gemeente Horst aan de Maas 2026'. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
3.1	Toestaan van nieuwbouw voor kwalitatief hoogwaardige huisvesting Indiener merkt op dat artikel 4 lid 2 onder c van het ontwerp-omgevingsplan huisvesting uitsluitend toestaat in bestaande bedrijfsgebouwen. Voor kwalitatief hoogwaardige huisvesting is echter vaak nieuwbouw noodzakelijk. Bestaande gebouwen zijn veelal al in gebruik voor bedrijfsvoering, waardoor De indiener geen mogelijkheid heeft om goede huisvesting te realiseren. Nieuwbouw dient daarom toegestaan te worden.	De planwetgever beoogde met de formulering van artikel 4, lid 2, onder c te voorkomen dat de huisvesting van werknemers zou leiden tot aanvragen voor bedrijfsgebouwen buiten het bouwvlak. In heroverweging is de planwetgever van mening dat de voorwaarde om huisvesting van werknemers op basis van het TAM-omgevingsplan uitsluitend in bestaande bedrijfsgebouwen toe te staan aan zijn doel voorbij schiet. De bouwregels van de onderliggende agrarische functie zijn namelijk leidend bij het beoordelen van de bouwactiviteit. Als een aanvraag voor nieuwbouw van bedrijfsgebouwen voldoet aan de geldende bouwregels binnen de functie 'Agrarisch met waarden' heeft het bevoegd gezag geen weigeringsgrond. Als vervolgens een aanvraag wordt ingediend voor huisvesting van werknemers die voldoet aan artikel 4, lid 2 van het TAM-omgevingsplan is alsnog de huisvesting van werknemers in nieuwbouw mogelijk.

		Deze zienswijze leidt tot aanpassing van artikel 5, lid 2, onder c van het ontwerp TAM-omgevingsplan. De voorwaarde dat huisvesting uitsluitend plaats in bestaande bedrijfsgebouwen wordt uit het TAM-omgevingsplan geschrapt.
3.2	Verhogen van de planologische mogelijkheden tot 99 arbeidsmigranten Artikel 4 lid 2 onder e stelt een maximum van 20 arbeidsmigranten per locatie. Indiener geeft aan dat voor de bedrijfsvoering veel meer arbeidsmigranten nodig zijn. Het huidige maximum van 20 biedt onvoldoende perspectief voor het bedrijf. Op basis van eerdere gemeentelijke informatie zou er een maximum van 99 arbeidsmigranten per locatie zijn, deze maximum komt niet terug in dit plan. Dit is onduidelijk voor Indieners van zienswijzen.	De uitgangspuntennotitie '<i>Arbeidsmigratie: toekomst in balans</i>' vormt de basis voor het nieuwe beleid en het TAM-omgevingsplan voor de huisvesting van werknemers bij agrarische bedrijven in de gemeente Horst aan de Maas. In deze notitie heeft de gemeenteraad vastgelegd dat per huisvestingslocatie een maximum geldt van 99 werknemers. Bij de verlening van een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit (OPA) heeft het bevoegd gezag geen beoordelingsruimte. Indien een aanvraag voldoet aan de gestelde beoordelingscriteria, moet de vergunning worden verleend. Dit betekent dat bij vergunningverlening op grond van het TAM-omgevingsplan geen rekening kan worden gehouden met mogelijke ongewenste cumulatie. Vanwege de beperkte omvang van huisvesting die op grond van dit TAM-omgevingsplan mogelijk is, wordt aangenomen dat dit plan niet leidt tot ongewenste cumulatie. Dit aantal van 20 personen is gekozen omdat de ruimtelijke effecten vergelijkbaar worden geacht met die van kleinschalige verblijfsrecreatie, zoals reeds toegestaan binnen (het tijdelijke deel van) het Omgevingsplan Horst aan de Maas. Aanvragen voor de huisvesting van 21 tot en met 99 werknemers worden beoordeeld op basis van de beleidsregel '<i>Tijdelijk Wonen bij agrarische bedrijven 2026</i>'. In deze gevallen vindt vergunningverlening plaats via een buitenplanse omgevingsplanactiviteit (BOPA). Het gemeentelijk beleid van Horst aan de Maas sluit daarmee aan bij het maximum van 99 werknemers per huisvestingslocatie, zoals opgenomen in de uitgangspuntennotitie.

		De ingebrachte zienswijze wordt door het gemeentebestuur gewaardeerd, maar leidt niet tot aanpassingen van het TAM-omgevingsplan.
3.3	Duur van de omgevingsvergunning Artikel 4 lid 2 onder j beperkt de omgevingsvergunning tot maximaal 15 jaar. Indieneer stelt dat deze termijn onvoldoende zekerheid biedt om te investeren in kwalitatief goede huisvesting en pleit voor een langere, bij voorkeur permanente, vergunning gekoppeld aan de activiteiten van het agrarische bedrijf.	Met de vaststelling van het TAM-omgevingsplan loopt de planwetgever vooruit op de beoogde invoering van de Wet versterking regie volkshuisvesting. Dit wetsvoorstel verplicht gemeenten tot het opstellen van een volkshuisvestingsprogramma, waarin arbeidsmigranten zijn aangewezen als aandachtsgroep. Het doel van de wet is om binnen een termijn van 15 jaar te voorzien in voldoende passende huisvesting voor werknemers, gebaseerd op dit volkshuisvestingsprogramma. De in artikel 4, lid 2, onder j van het TAM-omgevingsplan opgenomen termijn van 15 jaar is bedoeld als overgangperiode naar deze situatie. Daarnaast biedt een tijdelijke vergunning met een looptijd van 15 jaar de mogelijkheid om bij afloop een zorgvuldige maatschappelijke, economische en ruimtelijke afweging te maken over de wenselijkheid en noodzaak van de voortzetting van de huisvesting van werknemers bij agrarische bedrijven. Het huidige planologische regime staat slechts vergunningverlening toe voor een maximale periode van 10 jaar. Door deze termijn met 5 jaar te verlengen, wordt agrariërs meer investeringszekerheid geboden, zodat zij kunnen investeren in kwalitatief hoogwaardige huisvesting. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
3.4	Toepassing van SNF-richtlijnen en modulaire gebouwen Indieneer pleit voor aansluiting bij de SNF-richtlijnen om eenduidigheid te waarborgen. Verschillende afwijkende regels hoeven niet van toepassing te zijn. Verzocht wordt om modulaire gebouwen niet uit te	Voor de beantwoording van de zienswijzen ten aanzien van de SNF-richtlijnen wordt verwezen naar de beantwoording onder 2.5. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.

	sluiten, omdat deze een geschikte invulling van huisvesting kunnen bieden.	De planwetgever deelt het standpunt van de indiener dat modulaire gebouwen een goede invulling van de huisvesting van werknemers kunnen vormen. Doordat in heroverweging de formulering van artikel 4, lid 2, onder c van het ontwerp TAM-omgevingsplan is aangepast worden modulaire gebouwen niet uitgesloten. Voor de verdere beantwoording van de zienswijzen ten aanzien van modulair bouwen wordt verwezen naar de beantwoording onder 3.1. Deze zienswijze leidt tot aanpassingen van het TAM-omgevingsplan.
3.5	Toetsing van huisvesting op agrarische locatie Huisvesting ten behoeve van en onderdeel uitmakende van een concrete agrarische bedrijfslocatie dient op een andere wijze te worden getoetst dan wijziging naar een woonbestemming. In dat licht bezien, dekt artikel 4, lid 2 onder d van de planregels onvoldoende de lading en is dit te ruim geformuleerd.	De planwetgever heeft niet beoogd de beoordeling van een omgevingsvergunning voor de huisvesting van werknemers op grond van het TAM-omgevingsplan gelijk te stellen aan een functiewijziging naar 'Wonen'. Wel geldt als uitgangspunt dat het woon- en leefklimaat van voldoende kwaliteit moet zijn. Het bevoegd gezag toetst een aanvraag daartoe aan de geldende normen voor relevante omgevingsaspecten, zoals geur en geluid, zoals opgenomen in de omgevingsplanregels (waaronder de regels van de Bruidsschat) en de instructieregels. Bij de beoordeling op grond van artikel 5, lid 2, onder d, van het TAM-omgevingsplan worden de effecten van omliggende gebruiksactiviteiten betrokken. Effecten afkomstig van het eigen agrarische bedrijf blijven buiten beschouwing, vanwege de functionele binding tussen de bedrijfsactiviteiten en de huisvesting van werknemers. De planwetgever onderschrijft het standpunt van de indiener dat deze vorm van huisvesting anders dient te worden beoordeeld dan een wijziging naar een woonbestemming. Dit leidt echter niet tot de conclusie dat artikel 5, lid 2, onder d, van het TAM-omgevingsplan te ruim is geformuleerd. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.

4.1	Het bestemmingsplan California 2 moet worden afgestemd op het ontwerp TAM omgevingsplan. De indiener stelt dat het geldende bestemmingsplan voor California 2 huisvesting van arbeidsmigranten mogelijk maakt via een binnenplanse afwijkingsmogelijkheid voor maximaal 300 personen, met voorwaarden voor nieuwbouw, woon- en leefklimaat en werk binnen het plangebied. In bestemmingsplan Californië 2 is bewust planologische ruimte gecreëerd om de arbeidsvraag van de agrarische ontwikkeling op een beheersbare wijze op te vangen en tegelijkertijd kwaliteitseisen te stellen via vergunningverlening. De indiener verzoekt om het ontwerp TAM-omgevingsplan hierop af te stemmen en de bestaande planologische ruimte niet te beperken.	In artikel 3.5.2 van het bestemmingsplan Californië 2, vastgesteld d.d. 8-2-2022, wordt het huisvesten van arbeidsmigranten tot strijdig gebruik van het bestemmingsplan gerekend. Op grond van artikel 3.6 van het bestemmingsplan Californië kan bij een omgevingsvergunning hiervan worden afgeweken om de huisvesting van maximaal 300 arbeidsmigranten in bedrijfsgebouwen mogelijk te maken indien aan de voorwaarden wordt voldaan. Op 11 juni 2024 heeft het college besloten dat de toevoeging van glastuinbouw binnen de bedrijfsbestemming als een wenselijk ontwikkeling wordt gezien, onder de voorwaarde dat de haalbaarheid aangetoond moet worden. Daarbij is – voorsortierend op een verwachte aanvraag – de huisvesting van 150 internationale medewerkers binnen het plangebied als een niet-wenselijke ontwikkeling bestempeld. Dit laatste met verwijzing naar het besluit van het college van 28 november 2023 om terughoudend te zijn met de toepassing van de ‘kan-bepaling’ in het paraplubestemmingsplan om meer grip te krijgen op de huisvesting van internationale medewerkers en ongewenste cumulatie tegen te gaan. Omdat rondom het plangebied al sprake is van ongewenste cumulatie is extra huisvesting van internationale medewerkers niet wenselijk. Aanvragen voor de huisvesting van 21 tot en met 99 werknemers worden beoordeeld op basis van de beleidsregel “Tijdelijk wonen bij agrarische bedrijven 2026”. In deze gevallen vindt vergunningverlening plaats via een buitenplanse omgevingsplanactiviteit (BOPA). Dit is tevens in lijn met de vastgestelde Uitgangspuntennotitie ‘Arbeidsmigratie: toekomst in balans’. Op basis van de besluiten van het college is de binnenplanse afwijkingsmogelijkheid voor maximaal 300 medewerkers niet in het TAM-plan opgenomen en voorziet vergunningverlening op basis van een BOPA hier niet in.
-----	---	---

		Deze zienswijze leidt niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
4.2	Algemeen verbod en restrictieve vergunningroute De indiener merkt op dat het ontwerpplan een algemeen verbod oplegt en slechts beperkte vergunningen toestaat (maximaal 20 personen, enkel bestaande bedrijfsgebouwen, hoofdvestiging, tijdelijke vergunning van ten hoogste 15 jaar). De indiener verzoekt om aanpassing van deze restrictieve regeling zodat planologische ruimte aansluit bij de reële arbeidsbehoefte en bedrijfsvoering.	<u>Algemeen verbod</u> Het voorliggende TAM-omgevingsplan is naar aanleiding van de zienswijzen aangepast. Het algemeen verbod op de huisvesting van arbeidsmigranten dat in het ontwerp was opgenomen is komen te vervallen. Het voorliggende TAM-omgevingsplan bevat een vergunningplicht voor het gebruiken van een agrarisch bedrijfsgebouw voor kamerverhuur. <u>Maximaal 20 personen</u> De aanleiding voor dit TAM-omgevingsplan is het gebrek aan grip bij de vergunningverlening voor huisvestingslocaties voor werknemers, waardoor ongewenste cumulatie op plekken binnen de gemeente Horst aan de Maas ontstaat. Bij de vergunningverlening op grond van het nieuwe deel van het omgevingsplan heeft het college van burgemeester en wethouders geen afwegingsruimte. Als een initiatief voldoet aan de beoordelingsregels voor een omgevingsplanactiviteit moet de omgevingsvergunning worden verleend. Het ongelimiteerd huisvesten van werknemers bij agrarische bedrijven acht de planwetgever niet in overeenstemming met een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Daarom is een maximum gesteld van 20 te huisvesten personen bij een binnenplanse omgevingsplanactiviteit. Wel kan een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit aangevraagd worden als een agrarische ondernemer meer dan 20 personen wil huisvesten bij het agrarisch bedrijf. Een dergelijke aanvraag wordt beoordeeld volgens de beleidsregel 'Tijdelijk Wonen bij Agrarische Bedrijven 2026'. Een hoger aantal, inclusief differentiatie waar indiener om verzoekt is vanuit dit oogpunt niet wenselijk. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan. <u>Enkel bestaande bedrijfsgebouwen</u>

		Voor de beantwoording van de zienswijzen ten aanzien van de huisvesting in enkel bestaande bedrijfsgebouwen wordt verwezen naar de beantwoording onder 3.1. Deze zienswijze leidt tot aanpassing van artikel 5, lid 2, onder c van het ontwerp TAM-omgevingsplan. De voorwaarde dat huisvesting uitsluitend plaats in bestaande bedrijfsgebouwen wordt uit het TAM-omgevingsplan geschrapt. <u>Hoofdvestiging</u> Voor beantwoording van de zienswijzen ten aanzien van huisvesting bij de hoofdvestiging wordt verwezen naar de beantwoording onder 2.1. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan. <u>Tijdelijke vergunning voor ten hoogste 15 jaar</u> Voor de beantwoording van de zienswijzen ten aanzien van de tijdelijke vergunningsduur van 15 jaar wordt verwezen naar de beantwoording onder 3.3. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
4.3	Beperking van aantallen en BOPA-route De indiener geeft aan dat het plan geen reële basis biedt voor aantallen boven 20 arbeidsmigranten, die gangbaar zijn in de glastuinbouw en dat het uitwijken naar beleidsregels en de BOPA-route de planologische zekerheid ondermijnt. De indiener verzoekt om een planologische basis voor hogere aantallen, inclusief differentiatie per locatie.	Het TAM-omgevingsplan stelt regels voor agrarische bedrijven, hierin worden alle soorten bedrijven die vallen onder agrarische bedrijven gelijk behandeld met dezelfde criteria binnen het gehele plangebied. Er is een beleidsmatige keuze gemaakt voor een uniforme regeling. De aanleiding voor dit TAM-omgevingsplan is het gebrek aan grip bij de vergunningverlening voor huisvestingslocaties voor werknemers waardoor ongewenste cumulatie op plekken binnen de gemeente Horst aan de Maas ontstaat. Bij de vergunningverlening op grond van het omgevingsplan heeft het college van burgemeester en wethouders geen afwegingsruimte. Als een initiatief voldoet aan de beoordelingsregels voor een omgevingsplanactiviteit moet de omgevingsvergunning worden verleend. Het ongelimiteerd huisvesten van werknemers bij agrarische bedrijven acht de planwetgever niet in overeenstemming met een

		evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Daarom is een maximum gesteld van 20 te huisvesten personen bij een binnenplanse omgevingsplanactiviteit. Wel kan een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit aangevraagd worden als een agrarische ondernemer meer dan 20 personen wil huisvesten bij het agrarisch bedrijf. Een dergelijke aanvraag wordt beoordeeld volgens de beleidsregel 'Tijdelijk Wonen bij Agrarische Bedrijven 2026'. Een hoger aantal, inclusief differentiatie waar indiener om verzoekt is vanuit dit oogpunt niet wenselijk. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
4.4	Evenwichtige toedeling en locatiemaatwerk De indiener verzoekt dat het omgevingsplan maatwerk per locatie mogelijk maakt, rekening houdend met afstand tot gevoelige functies, type bedrijf, situering van bebouwing en verkeersontsluiting. Een generiek verbod zonder differentiatie miskent dat ruimtelijke afwegingen op locatieniveau moeten worden gemaakt. Staat op gespannen voet met de kernopdracht van het omgevingsplan en moet worden herzien.	De planwetgever onderschrijft het uitgangspunt dat ruimtelijke afwegingen op locatieniveau dienen plaats te vinden. Het voorliggende TAM-omgevingsplan voorziet hierin, zij het via een andere systematiek dan door indiener wordt voorgestaan. In plaats van het vooraf opnemen van locatiespecifieke regels in het plan, is in artikel 4, tweede lid, een set beoordelingscriteria opgenomen. Aanvragen voor een omgevingsvergunning worden aan deze criteria getoetst. Indien aan de gestelde criteria wordt voldaan, wordt de vergunning verleend. Aanleiding voor het opstellen van dit TAM-omgevingsplan is het in de praktijk gebleken gebrek aan sturingsmogelijkheden bij de vergunningverlening voor huisvesting van werknemers. Dit heeft in het verleden geleid tot ongewenste cumulatie van huisvestingslocaties binnen de gemeente Horst aan de Maas. Om die reden is gekozen voor het opnemen van een verbod op kamerverhuur in bedrijfsgebouwen zonder omgevingsvergunning. Van dit verbod kan uitsluitend worden afgeweken middels een

		omgevingsvergunning. Voor initiatieven tot en met 20 personen betreft dit een omgevingsplanactiviteit (OPA). Voor initiatieven vanaf 21 personen is sprake van een buitenplanse omgevingsplanactiviteit (BOPA), die wordt getoetst aan de geldende beleidsregel. Deze systematiek wordt noodzakelijk en proportioneel geacht. Bij de beoordeling van aanvragen om een omgevingsvergunning worden tevens relevante milieuaspecten betrokken, zoals nader toegelicht in de plantoelichting. Door deze beoordeling op locatieniveau te laten plaatsvinden, wordt maatwerk mogelijk gemaakt en kan een zorgvuldige afweging plaatsvinden in het kader van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Het gemeentebestuur is van oordeel dat met deze werkwijze invulling wordt gegeven aan de kernopdracht uit de Omgevingswet. De ingediende zienswijze geeft geen aanleiding tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
4.5	Ondeugdelijke motivering De indiener acht de motivering van het plan ontoereikend. Zo is niet duidelijk gemaakt waarom een harde grens van 20 arbeidsmigranten noodzakelijk is en waarom de huidige onderzoeksplicht naar het woon- en leefklimaat tekort zou schieten. Daarnaast ontbreken een inventarisatie van de ruimtelijke huisvestingsbehoefte en een analyse van de feitelijke personeelsbehoefte. Tot slot mist de indiener een vergelijking met andere potentiële locaties en een goede onderbouwing van de subsidiariteit. De indiener verzoekt om een deugdelijke, onderbouwde motivering van aantallen en effecten, inclusief vergelijking.	De aanleiding voor dit TAM-omgevingsplan is het gebrek aan grip bij de vergunningverlening voor huisvestingslocaties voor werknemers waardoor ongewenste cumulatie op bepaalde plekken binnen de gemeente Horst aan de Maas ontstaat. Bij de vergunningverlening op grond van het omgevingsplan heeft het college van burgemeester en wethouders geen afwegingsruimte. Als een initiatief voldoet aan de beoordelingsregels voor een omgevingsplanactiviteit moet de omgevingsvergunning worden verleend. Het ongelimiteerd huisvesten van werknemers bij agrarische bedrijven acht de planwetgever niet in overeenstemming met een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Daarom is een maximum gesteld van 20 te huisvesten personen bij een binnenplanse omgevingsplanactiviteit. Het aantal werknemers dat op grond van dit TAM-omgevingsplan op één locatie kan worden gehuisvest is beperkt tot 20 personen. De ruimtelijke

		impact van deze activiteit is vergelijkbaar met kleinschalige verblijfsrecreatie. De gemeente Horst aan de Maas past hier de bestaande regeling voor kleinschalige verblijfsrecreatie naar analogie toe (art. 21.5.4 'Bestemmingsplan Buitengebied Horst aan de Maas' onderdeel van het tijdelijk omgevingsplan). Binnen deze regeling mogen namelijk maximaal 5 recreatiewoningen worden gerealiseerd die doorgaans door 4 personen gebruikt worden ($5 \times 4 = 20$ personen). Een inventarisatie van de ruimtelijke huisvestingsbehoefte en een analyse van de feitelijke personeelsbehoefte zijn bij de vaststelling van het voorliggende plan niet relevant. Deze aspecten worden beoordeeld tijdens de vergunningsaanvraag op basis van de objectief meetbare criteria zoals gesteld in de beoordelingsregels van het TAM-omgevingsplan. Deze zienswijze leidt niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
4.6	Rechtszekerheid De indiener merkt op dat belangrijke begrippen onvoldoende zijn gedefinieerd, zoals "volwaardig agrarisch bedrijf" en seizoensbehoefte versus piekbehoefte. Ook verwijzingen in het plan zijn incorrect of onduidelijk. De indiener verzoekt om volledige verduidelijking en correctie van begrippen en verwijzingen om rechtszekerheid te waarborgen. Indiener wijst op diverse tekstuele en juridische gebreken in de regels die de rechtszekerheid aantasten. Zo bevat het ontwerp inconsistenties, waaronder een verwijzing die niet aansluit bij de opbouw van artikel 3 en de vermelding van een niet-bestaand artikel. Daarnaast ontbreken er sluitende definities voor cruciale begrippen, zoals een 'volwaardig agrarisch bedrijf'. Verder constateert de indiener dat de systematiek rondom de koppeling van het aantal arbeidsmigranten inconsistent is opgebouwd. Hetzelfde geldt voor de verplichte koppeling met een advies van de AAB; deze is	<u>Begrippen onvoldoende gedefinieerd</u> Het college heeft begrip voor wat indiener aanvoert. De betekenis van een 'volwaardig agrarisch bedrijf' is een agrarisch bedrijf dat de arbeidsomvang heeft van ten minste één volwaardige arbeidskracht en waarvan de continuïteit ook de langere termijn in voldoende mate is verzekerd. Het toevoegen van deze begripsbepaling is niet nodig om de rechtszekerheid te verhogen. Het begrip is in het normale spraakgebruik voldoende duidelijk. Het begrip 'seizoensbehoefte' is gedefinieerd in de begrippen. Dit gaat over het gemiddeld aantal werknemers en ziet niet op de piekbehoefte. Wat de piekbehoefte is, hangt af van de omvang van de agrarische onderneming en de bedrijfsvoering, daarom heeft het college dit begrip niet nader ingevuld. Dit leidt niet tot strijd met de rechtszekerheid, dit is een dynamisch begrip dat bedrijfsafhankelijk is en zich daarom niet leent voor nadere definiëring.

	juridisch ontoereikend geformuleerd. Om de rechtszekerheid te borgen, verzoekt de indiener om deze punten te verduidelijken en te corrigeren. Tot slot plaatst de indiener grote vraagtekens bij de BOPA-route voor locaties met 21 tot 99 arbeidsmigranten. Volgens de indiener biedt deze vergunningsroute initiatiefnemers vooraf geen enkele planologische zekerheid.	<u>Onjuiste verwijzing</u> De nummering van de planregels wijzigt in het aangepaste ontwerp. In het ontwerp van de planregeling werd abusievelijk verwezen naar artikel 7.1, waar dit artikel 6.1 had moeten zijn. Deze onbedoelde foutieve verwijzing wordt bij de vaststelling van het TAM-omgevingsplan hersteld. <u>Inconsistente opbouw systematiek</u> De formulering van de beoordelingsregels van het TAM-omgevingsplan is gewijzigd om de duidelijkheid ten goede te komen. <u>BOPA-route 21 tot 99 arbeidsmigranten</u> Er is gekozen om met dit TAM-omgevingsplan een maximaal aantal van 20 te huisvesten personen toe te staan. Voor 21 tot en met 99 personen kan een aanvraag worden gedaan voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit (BOPA). Deze wordt getoetst aan de beleidsregel 'Tijdelijk Wonen bij Agrarische Bedrijven 2026'. Hoewel het college begrijpt dat hierdoor op voorhand geen duidelijkheid is of deze verleend wordt, vindt het college het niet wenselijk om in beginsel meer dan 20 personen te huisvesten op een locatie. Een hoger aantal vereist een nieuwe toetsing aan een evenwichtige toedeling van functies aan locaties, zoals is vereist bij de verleningen van een BOPA. Deze zienswijze leidt tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
4.7	Dienstenrichtlijn en Europese regels Indiener wijst erop dat het ontwerp in strijd is met de Dienstenrichtlijn (artikel 15). Het algemene verbod, gecombineerd met de harde bovengrens van 20 arbeidsmigranten, vormt een zogenoemde 'kwantitatieve beperking' op deze dienstverlening.	Het voorliggende TAM-omgevingsplan is naar aanleiding van de zienswijzen aangepast. Het algemeen verbod op de huisvesting van arbeidsmigranten dat in het ontwerp was opgenomen is komen te vervallen. In het voorliggende TAM-omgevingsplan is een omgevingsplanactiviteit opgenomen waarin het tijdelijk wonen van werknemers bij agrarische bedrijven wordt mogelijk gemaakt.

	Volgens deze richtlijn en rechtspraak mag een dergelijke beperking alleen worden ingevoerd als deze strikt noodzakelijk én evenredig is. Volgens indiener is onvoldoende onderbouwd waarom een minder beperkend alternatief zou werken. Ook de grens van maximaal 20 arbeidsmigranten is onevenredig en onvoldoende gemotiveerd.	Een kwantitatieve beperking op deze dienstverlening is niet in beginsel in strijd met artikel 15 van de Dienstenrichtlijn. Artikel 15, derde lid, van de Dienstenrichtlijn bepaalt dat planregels die een eis stellen in de zin van de Dienstenrichtlijn moeten voldoen aan het discriminatieverbod, een dwingende reden van algemeen belang moeten dienen en niet verder moeten gaan dan nodig. De planregels maken kamerverhuur in bedrijfsgebouwen bij agrarische bedrijven mogelijk voor personen die werkzaam zijn bij dat bedrijf. Er worden geen regels gesteld over de nationaliteit of vestigingsplaats van de dienstverstrekker, dus voldoen de planregels aan het discriminatieverbod. De planregels zijn daarnaast noodzakelijk. Vanwege een krappe arbeidsmarkt en een grote behoefte aan personeel in de agrarische sector, wordt planologisch ruimte geboden voor huisvesting van werknemers en wordt voorkomen dat deze werknemers in ongewenste situaties terecht komen. Omdat de Provinciale Omgevingsverordening enkel huisvesting mogelijk maakt bij agrarische bedrijven, zijn de mogelijkheden hiertoe beperkt. Verder worden geen regels gesteld over de nationaliteit van de te huisvesten personen en is het voor elke persoon die werkzaam is bij het agrarisch bedrijf volgens de planregels mogelijk om daar een kamer te huren. Om te zorgen dat het geen recreatief verblijf wordt, is gekozen om het verblijf enkel toe te staan voor personen die werkzaam zijn bij het bedrijf. Ook wordt hiermee de druk op de woningmarkt verlicht en is dit een tijdelijke oplossing. Mede gelet op de nog in werking te treden Wet versterking regie volkshuisvesting zal de komende jaren keuzes gemaakt worden omtrent de mogelijkheden van huisvesting/wonen binnen de reguliere woningvoorraad.
--	---	---

		Met het voorgaande is er sprake van een evenwichtige toedeling van functies van locaties en is hier sprake van een dwingende reden van algemeen belang. De planregels gaan daarnaast niet verder dan nodig is. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen personen, enkel tussen personen die daar werkzaam zijn en personen die daar niet werkzaam zijn. Gelet op het belang van de agrarische sector is dit onderscheid gerechtvaardigd. De regels zijn daarom evenredig en niet in strijd met de Dienstenrichtlijn. In beginsel kan bij omgevingsvergunning voor een binnenplanse omgevingsplanactiviteit een vergunning worden verleend voor huisvesting van maximaal 20 personen. Er is bewust gekozen voor kleinschaligere huisvesting. Dit bevordert een betere spreiding over de gemeente, waardoor de druk niet geconcentreerd wordt op enkele plekken. Grotere locaties brengen vaak meer druk met zich mee voor de omgeving, Bijvoorbeeld door verkeersbewegingen, parkeerdruk en impact op de sociale samenhang. Indien een plan niet past binnen de regels uit het TAM-omgevingsplan bestaat de mogelijkheid om door middel van een BOPA een aanvraag te doen voor de huisvesting van werknemers. Met een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit kan, indien wordt voldaan aan de voorwaarden, de huisvesting van 21 tot en met 99 personen worden toegestaan.
4.8	Evenredigheid en eigendomsrecht De indiener stelt dat het plan ingrijpend is, de economische mogelijkheden van grondeigenaren beperkt en een onevenredige last legt op een beperkte groep. De indiener verzoekt om herziening zodat het evenredigheidsbeginsel en eigendomsrechten in acht worden genomen en alternatieven worden onderzocht.	Het voorliggende TAM-omgevingsplan is naar aanleiding van de zienswijzen aangepast. Het algemeen verbod op de huisvesting van arbeidsmigranten dat in het ontwerp was opgenomen is komen te vervallen. Het voorliggende TAM-omgevingsplan stelt een omgevingsvergunning verplicht voor de kamerverhuur bij agrarische bedrijven. Hieraan is een maximum gesteld van 20 personen per huisvestingslocatie. Er is hier de

	Indiener wijst erop dat het plan in strijd is met het evenredigheidsbeginsel uit de Awb en een te zware inbruik maakt op het eigendomsrecht van grondeigenaren en de agrarische sector. Er wordt in het plan gekozen voor de zwaarste vorm van regulering en daardoor worden de economische en planologische ontwikkelingsmogelijkheden hard geraakt. Er is niet inzichtelijk gemaakt dat het middel geschikt is en niet verder gaat dan nodig en of er minder beperkende alternatieven beschikbaar zijn.	voorkeur gegeven aan kleinschalige huisvesting, zoals uiteengezet in de uitgangspuntennotitie '<i>Arbeidsmigratie: Toekomst in Balans</i>'. Hoewel de planregels de mogelijkheden ten aanzien van huisvesting van werknemers beperken, is deze beperking noodzakelijk en evenredig. Voor de onderbouwing van de noodzakelijkheid en evenredigheid wordt verwezen naar de beantwoording onder 4.7. Hoewel de planwetgever begrip heeft voor de zorgen over de economische en planologische ontwikkelingsmogelijkheden van indiener, hoeft zij op basis van jurisprudentie in dit geval met deze omstandigheden geen rekening te houden. De Afdeling bestuursrechtspraak heeft bepaald dat bij de maximale planologische invulling een afwijkingmogelijkheid niet hoeft te worden meegenomen (zie bijvoorbeeld ABRvS 22 september 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2114, r.o. 4.2; ABRvS 14 juni 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2333; ABRvS 6 augustus 2025, ECLI:NL:RVS:2025:3690, r.o. 22-23.). De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
4.9	Nieuwbouw en investeringszekerheid De indiener verzoekt om ook nieuwbouw toe te staan, zodat kwalitatieve, veilige en beheersbare huisvesting kan worden gerealiseerd. De tijdelijke vergunning van 15 jaar en verplichting tot terugbouw ondermijnen investeringszekerheid en kwaliteit.	<u>Nieuwbouw</u> Voor de beantwoording van de zienswijzen ten aanzien van de huisvesting in nieuwbouw wordt verwezen naar de beantwoording onder 3.1. Deze zienswijze leidt tot aanpassing van artikel 4, lid 2, onder c van het TAM-omgevingsplan. <u>Tijdelijke vergunning</u> Met de vaststelling van het TAM-omgevingsplan loopt de planwetgever vooruit op de beoogde invoering van de Wet versterking regie volkshuisvesting. Dit wetsvoorstel heeft tot doel om weer grip te krijgen op de volkshuisvesting. Hiertoe dient elke gemeenten een volkshuisvestingsprogramma op te stellen. Het doel van de wet is om binnen een termijn van 15 jaar te voorzien in voldoende passende huisvesting voor alle doelgroepen in onze samenleving. De in artikel 4,

		lid 2, onder j van het TAM-omgevingsplan opgenomen termijn van 15 jaar is bedoeld als overgangperiode naar deze situatie. Daarnaast biedt een tijdelijke vergunning met een looptijd van 15 jaar de mogelijkheid om bij afloop een zorgvuldige maatschappelijke, economische en ruimtelijke afweging te maken over de wenselijkheid en noodzaak van de voortzetting van de huisvesting van werknemers bij agrarische bedrijven. Het huidige planologische regime staat slechts vergunningverlening toe voor een maximale periode van 10 jaar. Door deze termijn met 5 jaar te verlengen, wordt agrariërs meer investeringszekerheid geboden, zodat zij kunnen investeren in kwalitatief hoogwaardige huisvesting.
4.10	Contractuele verplichtingen De indiener stelt dat het ontwerpplan de bestaande grondexploitatieovereenkomst voor Californië 2 doorkruist en een toerekenbare tekortkoming kan vormen. De indiener verzoekt om in acht te nemen dat bestaande contractuele rechten en verwachtingen worden gewaarborgd.	De contractuele verplichting waarop wordt gedoeld is de anterieure overeenkomst die is gesloten bij het bestemmingsplan Californië 2. Bij het opstellen van het TAM-omgevingsplan maakten wij een afweging. Hierin zijn ook de uitgangspunten en afspraken met betrekking tot California 2 betrokken. Naar aanleiding van de zienswijze is ook de grondexploitatieovereenkomst beoordeeld. De inspanningsverplichtingen zoals deze zijn opgenomen in de overeenkomst worden niet geschonden met het voorliggende TAM-omgevingsplan. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
4.11	Planschaderisico De indiener wijst op een substantieel financieel risico voor de gemeente bij waardevermindering van gronden door het ontwerp, met voorbeelden van eerdere jurisprudentie. Dit ontwerp leidt tot een drastische beperking van bestaande en economisch relevante ontwikkelingsmogelijkheid. De indiener verzoekt dat het plan wordt herzien om risico's op hoge schadevergoedingen te beperken.	Het voorliggende TAM-omgevingsplan kent een omgevingsplanactiviteit voor het tijdelijk wonen bij agrarische bedrijven. Hiermee wordt afgeweken van het verbod om zonder omgevingsvergunning een bedrijfsgebouw te gebruiken voor kamerverhuur. De Afdeling bestuursrechtspraak heeft bepaald dat bij de maximale planologische invulling een afwijkingsmogelijkheid niet hoeft te worden meegenomen (zie bijvoorbeeld ABRvS 22 september 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2114, r.o. 4.2; ABRvS 14

		juni 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2333; ABRvS 6 augustus 2025, ECLI:NL:RVS:2025:3690, r.o. 22-23.). In het bestemmingsplan Californië 2 is sprake van zo'n afwijkingsmogelijkheid, nadeelcompensatie is daarom niet aan de orde. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
5.1	Kleinschaligheid en maximale aantallen De indiener merkt op dat het ontwerp TAM-omgevingsplan slechts ruimte biedt voor huisvesting van maximaal 20 arbeidsmigranten in bestaande bedrijfsgebouwen, terwijl de behoefte aan kleinschalige huisvesting in de praktijk kan oplopen tot 99 personen. De indiener verzoekt om het maximum aantal arbeidsmigranten in bestaande en nieuw te bouwen bedrijfsgebouwen, inclusief bedrijfswoningen en plattelandswoningen, te verhogen tot 99, zodat agrarische ondernemers adequaat kunnen voorzien in de vraag. Tevens wordt verzocht dat pas bij aantallen boven 99 de beleidsregels van toepassing zijn, met bindend advies van de gemeenteraad. Wegens de focus op Greenport Venlo is er behoefte aan passend beleid.	De uitgangspuntennotitie '<i>Arbeidsmigratie: toekomst in balans</i>' vormt de basis voor het nieuwe beleid en het TAM-omgevingsplan voor het tijdelijk wonen bij agrarische bedrijven in de gemeente Horst aan de Maas. In deze notitie is vastgelegd dat per huisvestingslocatie een maximum geldt van 99 werknemers. De aanleiding voor dit TAM-omgevingsplan is het gebrek aan grip bij de vergunningverlening voor huisvestingslocaties voor werknemers waardoor ongewenste cumulatie op bepaalde plekken binnen de gemeente Horst aan de Maas ontstaat. Bij de vergunningverlening op grond van het omgevingsplan heeft het college van burgemeester en wethouders geen afwegingsruimte. Als een initiatief voldoet aan de beoordelingsregels voor een omgevingsplanactiviteit moet de omgevingsvergunning worden verleend. Het ongelimiteerd huisvesten van werknemers bij agrarische bedrijven acht de planwetgever niet in overeenstemming met een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Daarom is een maximum gesteld van 20 te huisvesten personen bij een binnenplanse omgevingsplanactiviteit. Met kleinschaligheid wordt een relatief laag aantal medewerkers bedoeld. Bij een hoger aantal kan niet meer worden gesproken van kleinschaligheid. (Invoegen 'gele' tekst uit 4.5. waarin de link wordt gelegd met de bestaande regeling voor kleinschalige verblijfsrecreatie. Wel kan een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit aangevraagd worden als een agrarische

		ondernemer meer dan 20 personen wil huisvesten bij het agrarisch bedrijf. Een dergelijke aanvraag wordt beoordeeld volgens de beleidsregel 'Tijdelijk Wonen bij Agrarische Bedrijven 2026'. Een hoger aantal middels een binnenplanse omgevingsplanactiviteit is gelet op het voorgaande niet wenselijk. Deze zienswijze leidt niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
5.2	Hoofdlocatie en nevenlocatie De indiener stelt dat de huidige regel die huisvesting op een nevenlocatie alleen toestaat wanneer dit op de hoofdvestiging niet mogelijk is, te beperkt is. De indiener verzoekt om een flexibele toepassing van deze regel, waarbij de ondernemer de beoogde locatie kan onderbouwen op basis van bedrijfseconomische of ruimtelijke redenen.	De aanleiding voor dit TAM-omgevingsplan is het gebrek aan grip bij de vergunningverlening voor huisvestingslocaties voor arbeidsmigranten waardoor ongewenste cumulatie op bepaalde plekken binnen de gemeente Horst aan de Maas ontstaat. Bij de vergunningverlening op grond van het omgevingsplan heeft het college van burgemeester en wethouders geen afwegingsruimte. Als een initiatief voldoet aan de beoordelingsregels voor een omgevingsplanactiviteit moet de omgevingsvergunning worden verleend. Het ongelimiteerd huisvesten van arbeidsmigranten bij hoofdvestigingen en nevenvestigingen van agrarische bedrijven acht de planwetgever niet in overeenstemming met een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit kan aangevraagd worden als een agrarische ondernemer huisvesting ter plaatse van de hoofdvestigingen én nevenvestiging, of ter plaatse van meerdere nevenvestigingen wenst. Een dergelijke aanvraag wordt beoordeeld volgens de beleidsregel 'Tijdelijk Wonen bij Agrarische Bedrijven 2026'. Het beleid van de gemeente Horst aan de Maas biedt dus de gevraagde flexibiliteit om de meest geschikte locaties voor de huisvesting van arbeidsmigranten te benutten. Deze zienswijze leidt niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.

5.3	Plattelandswoningen De indiener verzoekt om de planregel die huisvesting in plattelandswoningen bij agrarische bedrijven uitsluit, te schrappen. De indiener stelt dat dergelijke woningen geschikt kunnen zijn voor kwalitatief goede huisvesting met adequate beheers- en controlemaatregelen, zonder negatieve effecten op de leefomgeving.	Een bedrijfswoning maakt onderdeel uit van de bedrijfsgebouwen zoals blijkt uit het begrip bedrijfswoning in artikel 2 - Aanvullende begripsbepalingen. De huisvesting van werknemers binnen de bedrijfsvoering van een agrarische bedrijf is hiermee toegestaan ter plaatse van een bedrijfswoning volgens artikel 4, lid 2 van de planregels als aan de voorwaarden uit dat artikellid wordt voldaan. De planregels en de bijbehorende definities sluiten plattelandswoningen, kampeermiddelen en stacaravans bewust uit als verblijfsobjecten waar werknemers gehuisvest mogen worden. Een plattelandswoning heeft namelijk geen functionele binding meer met het agrarische bedrijf en ligt meer op de weg richting reguliere bewoning. Het gemeentebestuur begrijpt het verzoek, echter leidt deze zienswijze niet tot aanpassingen van het TAM-omgevingsplan.
5.4	Toetsingscriteria De indiener verzoekt om de toetsingscriteria in het ontwerpplan te verduidelijken en concreet te maken, zodat velerlei uitleg wordt voorkomen en kleinschalige huisvesting daadwerkelijk mogelijk is.	Hoewel het gemeentebestuur de zorgen van indiener begrijpt, is het plan voldoende duidelijk. Het TAM-omgevingsplan kent weliswaar enkele open normen, echter schaadt dit de rechtszekerheid niet. Er is een bewijsplicht opgenomen waarbij wordt getoetst of de huisvesting daadwerkelijk nodig is. Deze noodzaak is afhankelijk van de omstandigheden bij het agrarisch bedrijf. Daarom zijn deze normen niet uitgeput, op deze manier wordt flexibiliteit geboden. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
5.5	Goed woon- en leefklimaat De indiener merkt op dat het huidige plan onvoldoende onderscheid maakt tussen open teelten en kassen. Door onduidelijkheid over het hanteren van de (rechtspraak)standaard van 50 meter, dreigt de	De planwetgever moet bij het vaststellen van het TAM-omgevingsplan beoordelen of sprake is van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Dat vraagt om een locatiegerichte benadering waarbij verschillende activiteiten – zoals huisvesting van werknemers, de

	realisatie van kleinschalige huisvesting in de praktijk bijna onmogelijk te worden. De indiener verzoekt om duidelijke criteria die het realiseren van kleinschalige huisvesting in de praktijk niet belemmeren.	bedrijfsvoering van omliggende bedrijven en het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen – worden afgewogen. De planwetgever is het met de indiener eens dat de beoordeling van het woon- en leefklimaat maatwerk per locatie vereist. Bij het beoordelen van een concrete vergunningaanvraag is het college van burgemeester en wethouders gehouden om verschillende omgevingsaspecten te beoordelen. Deze omgevingsaspecten worden getoetst aan landelijke instructieregels en lokaal beleid. Daar waar uit landelijke wet- en regelgeving of jurisprudentie kaders volgen past de gemeente Horst aan de Maas deze toe. De rechtspraak ten aanzien van spuitzonering biedt de gemeente Horst aan de Maas niet de mogelijkheid om ‘de kans dat gespoten wordt in een straal van 50 meter’ bij haar afweging te betrekken. Het gemeentebestuur snapt de zorgen van indiener, maar de zienswijze leidt niet tot aanpassingen van het TAM-omgevingsplan.
5.6	Hergebruik van huivesting De indiener verzoekt om de mogelijkheid tot hergebruik van huisvesting voor een ander agrarisch of niet-agrarisch bedrijf ook in het TAM-omgevingsplan expliciet mogelijk te maken, zoals reeds opgenomen in de beleidsregels.	De uitgangspuntennotitie ‘<i>Arbeidsmigratie: toekomst in balans</i>’ vormt de basis voor het nieuwe beleid en dit TAM-omgevingsplan. In deze notitie is vastgelegd dat ernaar wordt gestreeft dat huidige huisvestingslocaties zo efficiënt mogelijk worden benut. Het hergebruiken van vergunde huisvesting voor andere sectoren dan de agrarische sector is op grond van de huidige regelgeving niet mogelijk. Dit leidt ertoe dat er geen planregels worden opgesteld die hergebruik van huisvesting mogelijk maken. Hergebruik is mogelijk Met een buitenplanse omgevingsplanactiviteit waarbij wordt afgeweken van de regels uit het omgevingsplan en toetsing aan de beleidsregel ‘Tijdelijk Wonen bij Agrarische Bedrijven 2026’

		De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
5.7	SNF norm De indiener verzoekt om in het plan het AKF-keurmerk als alternatief voor de SNF-norm op te nemen en geen SNF+ normen verplicht te stellen, aangezien AKF hetzelfde kwaliteitsniveau biedt.	Voor de beantwoording van de zienswijzen ten aanzien van de SNF-normen en het AFK-keurmerk wordt verwezen naar de beantwoording onder 2.5. Deze zienswijze leidt niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
5.8	Gebruik definitie arbeidsmigrant De indiener verzoekt om in het TAM-omgevingsplan de term “Internationale werknemers” te hanteren in plaats van “arbeidsmigranten”, conform afspraken in de Stuurgroep Internationale Werknemers Limburg. Tevens wordt verzocht paardenhouderijen die productiegericht zijn niet uit te sluiten.	Het voorliggende TAM-omgevingsplan is naar aanleiding van de zienswijzen aangepast. Het algemeen verbod op de huisvesting van arbeidsmigranten dat in het ontwerp was opgenomen is komen te vervallen. In het voorliggende TAM-omgevingsplan is het mogelijk om voor alle werknemers van het agrarisch bedrijf huisvesting mogelijk te maken. Zowel de term internationale werknemers als arbeidsmigranten is hiermee overbodig. Daarnaast heeft de planwetgever naar aanleiding van deze zienswijze het plangebied aangepast. Door deze aanpassing valt het plangebied van het bestemmingsplan ‘Grandorse’ buiten het werkingsgebied van het voorliggende TAM-omgevingsplan. Om dezelfde reden wordt ook het bestemmingsplan ‘Grandorse’ niet meer opgenomen in art. 3.3 ‘specifieke voorrangregels’ van het voorliggende TAM-omgevingsplan. Voor deze hippische bedrijven zijn reeds regels gesteld en de planwetgever vindt het niet nodig om ook voor deze bedrijven nieuwe regels te stellen. Deze zienswijze leidt tot aanpassingen van het TAM-omgevingsplan.
6.1	Strijd met de Omgevingsverordening Limburg (locatie wonen) Indiener van zienswijze stelt dat de huisvesting van arbeidsmigranten moet worden aangemerkt als een vorm van wonen naar analogie van de Omgevingsverordening Limburg. Op grond van die	Het TAM-omgevingsplan is naar aanleiding van de zienswijzen aangepast. Het algemeen verbod op de huisvesting van arbeidsmigranten dat in het ontwerp was opgenomen is komen te

	Omgevingsverordening is wonen in beginsel uitsluitend toegestaan in bestaand bebouwd gebied. Het ontwerpplan maakt huisvesting van arbeidsmigranten bij agrarische bedrijven buiten bestaand bebouwd gebied mogelijk en voldoet daarmee niet aan deze provinciale randvoorwaarde. Het plan is volgens indiener daarom in strijd met de Omgevingsverordening Limburg.	vervallen en aangepast waardoor kamerverhuur bij agrarische bedrijven voor werknemers wordt toegestaan bij omgevingsvergunning. Echter heeft de planwetgever niet beoogd de beoordeling van een omgevingsvergunning voor de kamerverhuur aan werknemers op grond van het TAM-omgevingsplan gelijk te stellen aan een functiewijziging naar 'Wonen'. Wel geldt als uitgangspunt dat het woon- en leefklimaat van voldoende kwaliteit moet zijn. Het bevoegd gezag toetst een aanvraag daartoe aan de geldende normen voor relevante omgevingsaspecten, zoals geur en geluid, zoals opgenomen in de omgevingsplanregels (waaronder de regels van de Bruidsschat) en de instructieregels. Omdat het geen 'wonen' betreft, is er geen sprake van strijdigheid met de Omgevingsverordening Limburg. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
6.2	Indiener voert aan dat het ontwerpplan wel een maximale vergunningsduur van 15 jaar regelt, maar geen maximale verblijfsduur voor individuele arbeidsmigranten vastlegt. Dit wijkt af van het provinciale beleid, waarin wordt uitgegaan van een maximale verblijfsduur van vier maanden aaneengesloten binnen een periode van één jaar, conform het rapport <i>Waardig werken en wonen – Integrale aanpak arbeidsmigratie Limburg 2025–2027</i>. Indiener verzoekt deze termijn over te nemen om strijdigheid met provinciaal beleid en de (te herijken) Omgevingsverordening Limburg te voorkomen.	De planwetgever begrijpt de zorgen van indiener met betrekking tot mogelijk toekomstige strijdigheid met provinciaal beleid en de Omgevingsverordening Limburg. Er heeft bestuurlijk overleg plaatsgevonden met de provincie Limburg. Daarin is besproken dat huisvesting van arbeidsmigranten niet langer enkel als een vorm van wonen kan worden gezien. Over het onderscheid en de samenhang tussen shortstay en longstay worden tussen provincie en gemeenten afspraken gemaakt. Gelet op het voorgaande is de planwetgever niet van mening dat strijdigheid zal ontstaan. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.

7.1	Gevolg voor vervallen locaties onbekend Art. 3 lid 3 van het TAM-omgevingsplan creëert grote onduidelijkheid en een beleidsmatig gat. In dit lid wordt bepaald dat het nieuwe beleid niet van toepassing is op de locaties Gun 28 te Swolgen en De Hees 4,4a en 6 te Sevenum, terwijl met het vaststellen van het TAM-omgevingsplan het beleid uit 2019 wordt ingetrokken. Indiener verwacht vergroot risico voor ongrijpbare situaties omdat locaties niet in het beleid zijn opgenomen.	De locatie Gun 28 in Swolgen is in het bestemmingsplan Buitengebied Horst aan de Maas aangewezen als een locatie voor de huisvesting van werknemers. Op deze locatie is het dus bij recht toegestaan om werknemers te huisvesten. Deze locatie is onder het overgangsrecht gebracht van het bestemmingsplan 'Parapluplan Internationale Werknemers Hors aan de Maas 2021'. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State mag een locatie niet tweemaal onder het overgangsrecht gebracht worden. Om die reden mag het gebruik onder het overgangsrecht van het Parapluplan Internationale Werknemers Horst aan de Maas 2021'. Het normenkader uit het TAM-omgevingsplan geldt niet voor de locatie Gun 28 in Swolgen. De planwetgever merkt op dat het beleid, de bouwsteen Huisvesting Werknemers bij Agrarische Bedrijven 2026, ook geldt op deze locatie. De planwetgever voegt daar nog eens aan toe dat de vergunningplicht voor een exploitatievergunning onverminderd geldt op deze locatie. Bij het aankopen van de gronden van het fruitteeltbedrijf dat is gevestigd op de locatie De Hees 4 door de gemeente zijn afspraken gemaakt over de planologische mogelijkheden. Deze afspraken zijn vertaald naar het bestemmingsplan 'Mäöleveld te Sevenum' dat voor de locatie De Hees 4, 4a en 6 in Sevenum recent is vastgesteld. Dit bestemmingsplan bevat een regeling met specifieke condities voor de huisvesting van 31 werknemers op de Hees 4a. Bestaande mogelijkheden voor de huisvesting van werknemers op de locatie De Hees 4 en 6 zijn daarmee komen te vervallen. Om ervoor te zorgen dat deze afspraken gehandhaafd blijven, wordt deze locatie buiten het toepassingsbereik van dit TAM-omgevingsplan gelaten. Zoals de planwetgever hiervoor reeds heeft opgemerkt geldt het nieuwe beleid, vervat in de bouwsteen, ook op deze locatie. En geldt voor deze locatie onverminderd de vergunningplicht voor een exploitatievergunning.
-----	--	---

		De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
7.2	Huisvesting arbeidsmigranten in niet-agrarische sectoren In de toelichting op het TAM-omgevingsplan wordt vermeld dat de regels van onderliggende plannen, waaronder het Parapluplan Internationale Werknemers Horst aan de Maas 2021, blijven bestaan. Terwijl het nieuwe beleid uitsluitend het beleidskader voor agrarische bedrijven vervangt en juridisch doorwerkt via het TAM-omgevingsplan. Het beleid arbeidsmigranten uit 2019 wordt ingetrokken. Dit is voor indiener onnavolgbaar. Indiener vraagt zich af over voor niet-agrarische sectoren voorlopig het parapluplan als toetsingskader blijft gelden. De gelaagdheid is onduidelijk en brengt een groot risico met zich mee dat men de weg kwijtraakt in verschillende beleidslagen en tijdslijnen. Dit draagt niet bij aan rechtszekerheid en zal handhaving bemoeilijken. Bovendien is indiener van mening dat dit haaks staat op de doelstelling van het beleid, namelijk duidelijk, consistente en goed uitlegbare kaders.	Het werkingsgebied van het TAM-omgevingsplan betreft het gehele grondgebied van de gemeente. Dat betekent dat het verbod op de huisvesting van werknemers uit artikel 4, lid 1 van de planregels overal in de gemeente geldt. Dit verbod geldt niet voor bestaande legale situaties waar eerder een vergunning voor is verleend. Deze huisvestingslocaties mogen worden voortgezet onder de condities (zoals de termijn) die in de vergunning zijn bepaald. Bij agrarische bedrijven kan van dat verbod op de huisvesting van werknemers worden afgeweken onder de voorwaarden die in artikel 4 van de planregels zijn geformuleerd. Na de vaststelling van het TAM-omgevingsplan zijn er geen planologische mogelijkheden voor de huisvesting van werknemers in niet-agrarische sectoren. Als nieuw economisch beleid wordt vastgesteld kunnen in de toekomst mogelijk uitzonderingen voor niet-agrarische sectoren op het verbod op de huisvesting van werknemers geformuleerd worden. De planwetgever voorziet geen onduidelijkheid ten aanzien van het geldende beleid en de geldende regels voor de huisvesting van werknemers. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
8.1	Gevolg voor vervallen locaties onbekend Art. 3 lid 3 van het TAM-omgevingsplan creëert grote onduidelijkheid en een beleidsmatig gat. In dit lid wordt bepaald dat het nieuwe beleid	De locatie Gun 28 in Swolgen is in het bestemmingsplan Buitengebied Horst aan de Maas aangewezen als een locatie voor de huisvesting van werknemers. Op deze locatie is het daardoor bij recht toegestaan om

	niet van toepassing is op de locaties Gun 28 te Swolgen en De Hees 4,4a en 6 te Sevenum, terwijl met het vaststellen van het TAM-omgevingsplan het beleid uit 2019 wordt ingetrokken. Indiener verwacht vergroot risico voor ongrijpbare situaties omdat locaties niet in het beleid zijn opgenomen.	werknemers te huisvesten. Deze locatie is onder het overgangsrecht gebracht van het bestemmingsplan 'Parapluplan Internationale Werknemers Hors aan de Maas 2021'. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State mag een locatie niet tweemaal onder het overgangsrecht gebracht worden. Om die reden valt het gebruik onder het overgangsrecht van het Parapluplan Internationale Werknemers Horst aan de Maas 2021'. De planwetgever merkt op dat het beleid, de bouwsteen Huisvesting Werknemers bij Agrarische Bedrijven 2026, ook geldt op deze locatie. Alleen het normenkader uit het TAM-omgevingsplan geldt daar niet. De planwetgever voegt daar nog eens aan toe dat de vergunningplicht voor een exploitatievergunning onverminderd geldt op deze locatie. Bij het aankopen van de gronden van het fruitteeltbedrijf dat is gevestigd op de locatie De Hees 4 door de gemeente zijn afspraken gemaakt over de planologische mogelijkheden. Deze afspraken zijn vertaald naar het bestemmingsplan 'Mäöleveld te Sevenum' dat voor de locatie De Hees 4, 4a en 6 in Sevenum recent is vastgesteld. Dit bestemmingsplan bevat een regeling met specifieke condities voor de huisvesting van 31 werknemers op de Hees 4a. Bestaande mogelijkheden voor de huisvesting van werknemers op de locatie De Hees 4 en 6 zijn daarmee komen te vervallen. Om ervoor te zorgen dat deze afspraken gehandhaafd blijven, wordt deze locatie buiten het toepassingsbereik van dit TAM-omgevingsplan gelaten. Zoals de planwetgever hiervoor reeds heeft opgemerkt geldt het nieuwe beleid, vervat in de bouwsteen, ook op deze locatie. En geldt voor deze locatie onverminderd de vergunningplicht voor een exploitatievergunning. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
8.2	Huisvesting arbeidsmigranten in niet-agrarische sectoren	Het werkingsgebied van het TAM-omgevingsplan betreft het gehele grondgebied van de gemeente. Dat betekent dat het verbod op de

	In de toelichting op het TAM-omgevingsplan wordt vermeld dat de regels van onderliggende plannen, waaronder het Parapluplan Internationale Werknemers Horst aan de Maas 2021, blijven bestaan. Terwijl het nieuwe beleid uitsluitend het beleidskader voor agrarische bedrijven vervangt en juridisch doorwerkt via het TAM-omgevingsplan. Het beleid arbeidsmigranten uit 2019 wordt ingetrokken. Dit is voor indiener onnavolgbaar. Indiener vraagt zich af over voor niet-agrarische sectoren voorlopig het parapluplan als toetsingskader blijft gelden. De gelaagdheid is in onduidelijk en brengt een groot risico met zich mee dat men de weg kwijtraakt in verschillende beleidslagen en tijdslijnen. Dit draagt niet bij aan rechtszekerheid en zal handhaving bemoeilijken. Bovendien is indiener van mening dat dit haaks staat op de doelstelling van het beleid, namelijk duidelijk, consistente en goed uitlegbare kaders.	huisvesting van werknemers uit artikel 4, lid 1 van de planregels overal in de gemeente geldt. Dit verbod geldt niet voor bestaande legale situaties waar eerder een vergunning is verleend. Deze huisvestingslocaties mogen worden voortgezet onder de condities (zoals de termijn) die in de vergunning zijn bepaald. Bij agrarische bedrijven kan van dat verbod op de huisvesting van werknemers worden afgeweken onder de voorwaarden die in artikel 4 van de planregels zijn geformuleerd. Na de vaststelling van het TAM-omgevingsplan zijn er geen planologische mogelijkheden voor de huisvesting van werknemers in niet-agrarische sectoren. Als nieuw economisch beleid wordt vastgesteld kunnen in de toekomst mogelijk uitzonderingen voor niet-agrarische sectoren op het verbod op de huisvesting van werknemers geformuleerd worden. De planwetgever voorziet geen onduidelijkheid ten aanzien van het geldende beleid en de geldende regels voor de huisvesting van werknemers. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
9.1	Sluit huisvesting in nieuwe gebouwen niet uit Artikel 4 lid 2 onder c van de planregels stelt dat huisvesting enkel in bestaande bedrijfsgebouwen plaatsvindt. Als ondernemers kwalitatief hoogwaardige huisvesting willen realiseren, zal dit vrijwel altijd plaatsvinden in nieuwbouw. Bestaande bedrijfsgebouwen zijn vrijwel altijd benodigd voor bestaande bedrijfsvoering.	Voor beantwoording van de zienswijze ten aanzien van de uitsluiting van nieuwbouw wordt verwezen naar de beantwoording onder 3.1. Deze zienswijze leidt tot aanpassing van artikel 4, lid 2, onder c van het TAM-omgevingsplan.

9.2	Onduidelijk waarom TAM-omgevingsplan uitgaat van advies van de AAB Het is onduidelijk waarom TAM-omgevingsplan uitgaat van maximaal 20 arbeidsmigranten terwijl het aantal wordt onderbouwd middels een AAB-advies. Dit advies valt voor indieners van zienswijzen hoger uit dan 20 arbeidsmigranten.	Het TAM-omgevingsplan is opgesteld om agrarische ondernemers tegemoet te komen. Met de planregels kunnen agrarische ondernemers door middel van een omgevingsvergunning voor een binnenplanse omgevingsplanactiviteit (OPA) tot 20 werknemers huisvesten. De huisvesting van 21-99 werknemers is mogelijk met een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit. Om grip te kunnen houden vindt het gemeentebestuur het van belang dat de ondernemer aantoont dat de huisvesting van het aantal werknemers noodzakelijk is. Daardoor dient zowel bij een OPA als een BOPA de (seizoens-)behoefte wordt onderbouwd. Het advies van de AAB toont aan dat de noodzaak bestaat tot het huisvesten van werknemers en het aantal werknemers. Hierdoor wordt het voor de gemeente objectief meetbaar dat die noodzaak bestaat. Het feit dat een AAB-advies uitwijst dat meer dan 20 werknemers vereist zijn, doet daar niets aan af. Dan kan een omgevingsvergunning voor een BOPA worden aangevraagd, die wordt getoetst aan de hand van de beleidsregel 'Tijdelijk Wonen bij Agrarische Bedrijven 2026'. Het maximaal aantal van 20 werknemers via een OPA is een beleidsmatige keuze. Indien een initiatief voldoet aan de beoordelingsregels voor een omgevingsplanactiviteit moet de omgevingsvergunning worden verleend. Het ongelimiteerd huisvesten van werknemers bij agrarische bedrijven acht de planwetgever niet in overeenstemming met een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Daarom is een maximum gesteld van 20 te huisvesten personen bij een binnenplanse omgevingsplanactiviteit. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
9.3	De duur van de tijdelijke vergunning is te kort Indieners van zienswijzen vinden de omgevingsvergunningsduur uit artikel 4 lid 2 onder j te kort. Met een 15-jarige vergunning kan niet de kwaliteit van huisvesting worden geboden, die zij willen bieden. Er is binnen een termijn van 15 jaar onvoldoende zekerheid om te investeren in kwalitatief goede huisvesting.	Voor de beantwoording van deze zienswijze wordt verwezen naar de beantwoording van zienswijze 3.3. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.

9.4	SNF-norm Indieners van zienswijzen pleiten ervoor om aan te sluiten bij SNF-richtlijnen. Hierbij moet ook worden aangesloten op het gebied van modulaire gebouwen. De indieners van zienswijzen zien geen enkele reden om modulaire gebouwen uit te sluiten, omdat deze juist een goede invulling kunnen vormen.	Voor de beantwoording van deze zienswijze wordt verwezen naar de beantwoording van zienswijze 2.5. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
9.5	“Overconcentratie” in TAM-omgevingsplan Indieners van zienswijzen vinden dat een initiatief voor het huisvesten van arbeidsmigranten op een totale agrarische bedrijfslocatie niet kan worden geblokkeerd door te spreken over “overconcentratie”. Ook mogen plannen in de gemeente Venlo de huisvestingsplannen van indieners van zienswijzen in de toekomst niet blokkeren.	De planwetgever begrijpt de zorgen van indiener. Ongewenste cumulatie dient per concreet geval beoordeeld te worden. Vanwege de beperkte omvang van huisvesting die op grond van dit TAM-omgevingsplan mogelijk is, wordt aangenomen dat dit plan niet leidt tot ongewenste cumulatie. Bij de vergunningverlening voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit op grond van de beleidsregel vindt de beoordeling van ongewenste cumulatie per initiatief en per locatie plaats. Doordat ongewenste cumulatie enkel aan bod komt bij vergunningverlening voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit valt dit buiten de reikwijdte van het voorliggende TAM-omgevingsplan. De zienswijze valt daarom ook buiten de reikwijdte van het plan. Hoewel er begrip is voor de zorgen van indiener, leidt deze zienswijze niet tot aanpassingen van het TAM-omgevingsplan.
9.6	Artikel 4 lid 2 onder d te ruim geformuleerd Huisvesting onderdeel uitmakende van een agrarische bedrijfslocatie dient op een andere wijze te worden getoetst dan wijziging naar een woonbestemming. Dit artikel is te ruim geformuleerd.	In de beantwoording onder 3.5 is reeds toegelicht dat niet is beoogd de beoordeling van een omgevingsvergunning voor de kamerverhuur aan werknemers op grond van het TAM-omgevingsplan gelijk te stellen aan een functiewijziging naar ‘Wonen’. Voor verdere toelichting wordt verwezen naar de toelichting onder 3.5. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
9.7	Geen aantasting gebruiksmogelijkheden van nabijgelegen gronden Er dient een mogelijkheid te zijn dat Indieners van zienswijzen afspraken kunnen of mogen maken met de eigenaar van aangrenzende gronden om dit met elkaar te kunnen regelen.	De planwetgever begrijpt het verzoek van indiener. Echter is door de planwetgever een keuze gemaakt om aantasting van de gebruiksmogelijkheden van nabijgelegen gronden en bouwwerken niet is toegestaan. De huisvestingslocatie moet een bijdrage bieden aan het

		agrarische bedrijf en niet leiden tot negatieve effecten voor omliggende percelen. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
9.8	Onvoldoende rechtszekerheid Er is al fors geïnvesteerd in tijd en planontwikkeling. Indieners van zienswijzen willen niet dat het TAM-omgevingsplan de mogelijkheden voor dit initiatief eventueel blokkeert. Het plan kent geen objectieve criteria voor grotere initiatieven en biedt daarom onvoldoende rechtszekerheid.	Zoals volgt uit het TAM-voorbereidingsbesluit van 22 april 2025 zijn reeds lopende formele aanvragen, dus ingediend vóór 22 april 2025, die zien op huisvesting van arbeidsmigranten uitgezonderd van de voorbeschermingsregels. Deze worden namelijk getoetst aan het 'Parapluplan internationale werknemers Horst aan de Maas 2021'. <u>Rechtszekerheid bij grotere initiatieven</u> De uitgangspuntennotitie '<i>Arbeidsmigratie: toekomst in balans</i>' vormt de basis voor het nieuwe beleid en het TAM-omgevingsplan voor de huisvesting van werknemers bij agrarische bedrijven in de gemeente Horst aan de Maas. In deze notitie is vastgelegd dat per huisvestingslocatie een maximum geldt van 99 werknemers. Bij de verlening van een omgevingsvergunning voor een binnenplanse omgevingsplanactiviteit (OPA) heeft het bevoegd gezag geen beoordelingsruimte. Indien een aanvraag voldoet aan de gestelde beoordelingscriteria, moet de vergunning worden verleend. Dit betekent dat bij vergunningverlening op grond van het TAM-omgevingsplan geen rekening kan worden gehouden met mogelijke ongewenste cumulatie. De planwetgever gaat ervan uit dat bij huisvesting tot en met 20 werknemers geen sprake is van ongewenste cumulatie. Dit aantal is gekozen omdat de ruimtelijke effecten vergelijkbaar worden geacht met die van kleinschalige verblijfsrecreatie, zoals reeds toegestaan binnen (het tijdelijke deel van) het Omgevingsplan Horst aan de Maas. Aanvragen voor de huisvesting van 21 tot en met 99 werknemers worden beoordeeld op basis van de beleidsregel '<i>Tijdelijk Wonen bij agrarische bedrijven 2026</i>'. In deze gevallen vindt vergunningverlening

		plaats via een buitenplanse omgevingsplanactiviteit (BOPA). Het gemeentelijk beleid van Horst aan de Maas sluit daarmee aan bij het maximum van 99 werknemers per huisvestingslocatie, zoals opgenomen in de uitgangspuntennotitie. Zoals blijkt uit het voorgaande, heeft het gemeentebestuur een beleidsmatige keuze gemaakt door vanaf 21 tot 99 te huisvesten personen een bopa te hanteren met een beleidsregel. De criteria uit de beleidsregel zijn naar mening van het gemeentebestuur voldoende duidelijk. Het opstellen van een beleidsregel biedt juist meer rechtszekerheid doordat dit het bestuursorgaan bindt en zij moet handelen naar de beleidsregel. Hoewel er begrip is voor de zorgen van indiener, is het gemeentebestuur van mening dat het plan voldoende objectieve criteria kent en daarom rechtszekerheid biedt. De gemeente waardeert uw zienswijze. Deze leidt echter niet tot aanpassing van het TAM-omgevingsplan.
--	--	--

3. AMBTSHALVE WIJZIGINGEN

In de tabel hieronder staan de ambtshalve wijzigingen en onze toelichting hierop. Vervolgens geven we de conclusie en de eventuele gevolgen voor het TAM-Omgevingsplan aan.

<i>Nr.</i>	<i>Wijziging</i>	<i>Toelichting</i>
1.	Het bestemmingsplan 'Denenweg 33 Melderslo' is toegevoegd aan artikel 3.3 'specifieke voorrangsregels' van het voorliggende TAM-omgevingsplan.	De locatie uit bestemmingplan 'Denenweg 33 Melderslo' valt onder het overgangsrecht van het 'Parapluplan Internationale werknemers Horst aan de Maas' en mag volgens vaste rechtspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State niet nog een keer onder het overgangsrecht van dit plan gebracht worden. Bij de totstandkoming van het ontwerp TAM-omgevingsplan is de huisvestinglocatie uit het bestemmingsplan 'Denenweg 33 Melderslo' over het hoofd gezien. Deze onvolledigheid wordt tussen ontwerp en vaststelling ambtshalve hersteld. De planregels en toelichting zijn hierop aangepast.